

20 Μαΐου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ (1) STAVROS HOTELS
APARTMENTS LTD (2) ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΙ (3) ΔΕ-
ΣΠΟΙΝΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ (ΑΡ.1), ΔΙΑ ΑΔΕΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟ-
ΣΙΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ
ΕΞΕΔΟΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑ-
ΚΟΣ ΕΧ-ΠΑΡΤΕ ΤΗΝ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1994 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΩΓΗΝ
ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ ΥΠ' ΑΡ.
1208/94.

(Αίτηση Αρ. 70/94)

-
- 5 Προνομακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση αί-
τησης για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης Επαρχιακού
10 Δικαστηρίου για έκδοση προσωρινού διατάγματος — Η ένορκος δήλω-
ση που υποστήριξε την αίτηση για έκδοση του προσωρινού διατάγματος
είχε γίνει περισσότερο από ένα μήνα πριν από την καταχώριση της αγω-
γής — Η αίτηση για το προσωρινό διάταγμα είχε στηριχθεί μόνο στα άρ-
θρα 4 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Καθ. 6, ενώ οι ζη-
τούμενες θεραπείες δεν αφορούσαν το αντικείμενο της αγωγής — Δεν εί-
χαν καταδειχθεί λόγοι που να δεικνύουν το επείγον του θέματος ώστε να
15 εκδοθεί το διάταγμα χωρίς να ακουσθεί η άλλη πλευρά — Δεν είχαν λη-
φθεί πρόνοιες για να μετριάσθούν οι επιπτώσεις του προσωρινού δια-
τάγματος στην επιχείρηση των αιτητών — Κρίθηκε ότι υπήρχε εκ πρώ-
της όψεως συζητήσιμο θέμα και συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις που
να δικαιολογούν τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας.
- 15 Ένορκος δήλωση, που γίνεται για να χρησιμοποιηθεί σε συγκεκριμένη αγω-
γή ή υπόθεση — Δεν μπορεί να γίνει σε ημερομηνία πριν από την κατα-
χώριση της αγωγής ή υπόθεσης — Δ.39, θ.3 των Θεσμών Πολιτικής Δι-
κονομίας.

- 20 Μετά από μονομερή αίτηση εκδόθηκε εναντίον των αιτητών προσω-
ρινό διάταγμα με το οποίο απαγορευόταν σ' αυτούς να χρησιμοποιούν
τις εισπράξεις από ορισμένα τουριστικά διαμερίσματά τους και διατάσ-
σονταν να τις καταθέτουν σε λογαριασμό blocked, μέχρι τον διορισμό δι-

ευθυντή / παραλήπτη στις εταιρείες τους. Η αγωγή στην οποία εκδόθηκε το προσωρινό διάταγμα είχε καταχωριθεί στις 7.4.94. Η ένορκος δήλωση που συνόδευε την μονομερή αίτηση είχε γίνει στις 3.3.94. Η μονομερής αίτηση βασιζόταν μόνο πάνω στα άρθρα 4 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6. Εναντίον των αιτητών είχαν ήδη εκδοθεί αποφάσεις υπέρ της ενάγουσας στην αγωγή για διάφορα ποσά, δυνάμει συμφωνιών που είχαν συνάψει οι αιτητές με την ενάγουσα. 5

Οι αιτητές ζήτησαν άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari με το οποίο να ακυρώνεται η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου για την έκδοση του προσωρινού διατάγματος, διότι (i) η ένορκος δήλωση που το συνόδευε δεν μπορούσε να είχε γίνει πριν από την καταχώριση της αγωγής ενόψει των προνοιών της Δ. 39, θ.3 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, (ii) το προσωρινό διάταγμα δεν αφορούσε αντικείμενο της αγωγής και κατά συνέπεια έκδηλα δεν μπορούσε να είχε εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 4 του Κεφ. 6, (iii) δεν είχε αναφερθεί οποισοδήποτε λόγος που να καταδεικνύει το επείγον του θέματος, ώστε να ενεργοποιείται η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 9 του Κεφ. 6 για έκδοση του διατάγματος μετά από μονομερή αίτηση, (iv) παρόλο που το προσωρινό διάταγμα επέβαλλε ουσιαστικά αναστολή της επιχειρηματικής δραστηριότητας των αιτητών, δεν έκαμνε οποιαδήποτε πρόνοια για πληρωμή μισθών ή άλλων τρεχόντων εξόδων των αιτητών, πράγμα που δημιουργούσε πρόβλημα επιβιώσής τους. 10 15 20

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Σύμφωνα με την Δ.39, θ.3 κάθε ένορκος δήλωση τιτλοφορείται αναφορικά με την αιτία ή το θέμα στο οποίο γίνεται. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατή η χρήση ένορκης δήλωσης που έγινε πριν από την ημερομηνία καταχώρισης της συγκεκριμένης αγωγής στην οποία επιδιώκεται η χρήση της. 25
- (β) Από σύγκριση της οπισθογράφησης του κλητηρίου εντάλματος της αγωγής με το αιτούμενο προσωρινό διάταγμα προέκυπτε ότι το προσωρινό διάταγμα δεν αφορούσε πράγματα που ήταν αντικείμενο της αγωγής και κατά συνέπεια δεν μπορούσε να είχε εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 4 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6. 30
- (γ) Εφόσον δεν είχαν αναφερθεί στην αίτηση λόγοι που να καταδεικνύουν το επείγον του θέματος δεν είχε ενεργοποιηθεί η δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου για έκδοση προσωρινού διατάγματος μετά από μονομερή αίτηση, δυνάμει του άρθρου 9 του Κεφ. 6. 35

(δ) Παρόλο που το προσωρινό διάταγμα που εκδόθηκε επέβαλλε στην πραγματικότητα αναστολή της επιχειρηματικής δραστηριότητας των αιτητών, εντούτοις καμμία πρόνοια είχε γίνει για την πληρωμή των μισθών των υπαλλήλων των αιτητών ή άλλων εξόδων, πράγμα που σήμαινε ότι η συνέχιση του προσωρινού διατάγματος έστω για λίγες μέρες έθετε τους αιτητές μπροστά στο φάσμα της αδυναμίας κάλυψης στοιχειωδών αναγκών τους. Το γεγονός αυτό ισοδυναμούσε με εξαιρετικές περιστάσεις που επέβαλλαν την χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

10

*Η αίτηση επιτράπηκε.**Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:**Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41,**R. v. Chief Constable of Merseyside [1986] 1 All E.R. 257,*

15

*R. v. Hillingdon (London Borough), Ex. P. Royco Homes Ltd [1974] 2 All E.R. 643,**Παπακόκκινου (1993) 1 Α.Α.Δ. 31,**Cyprus Palestine Plantation Ltd v. Olivier and Co (Cyprus) Ltd 16 C.L.R. 122,*

20

*Sophocles Mamas and Co Ltd v. Carl F.W. Borgward and the Chartered Bank (1962) C.L.R. 209,**London and Overseas Co v. Tempest Bay Shipping (1978) 1 C.L.R. 367,**Papastratis v. Petrides (1979) 1 C.L.R. 231,**Re Hadjisoteriou (1986) 1 C.L.R. 429,**R.C.K. Sports Ltd (Αφ.2), (1993) 1 Α.Α.Δ. 618,*

25

*P.S.P. Freestyle Ltd (1993) 1 Α.Α.Δ. 626.***Αίτηση.**

Αίτηση για άδεια για καταχώριση αίτησης για την έκδοση προνομιακού εντάλματος της φύσης *certiorari* που να ακυρώνει το πα-

ρεμπίπτον διάταγμα που εκδόθηκε ex parte στη 13.4.94 στην Αγωγή Αρ. 1208/94.

N. Γεωργιάδης, για τους Αιτητές.

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές ζητούν άδεια για καταχώριση αίτησης για την έκδοση προνομακού εντάλματος της φύσης certiorari που να ακυρώνει το παρεμπίπτον διάταγμα που εκδόθηκε ex parte στις 13 Απριλίου 1994 στην Αγωγή 1208/94 και επιδόθηκε στους αιτητές στις 5 Μαΐου 1994.

Άκουσα χθες το δικηγόρο των αιτητών και ικανοποιήθηκα ότι δικαιολογείται η παροχή της αιτούμενης άδειας. Οι πιο κάτω λόγοι, όπως τους ανέπτυξε ο δικηγόρος των αιτητών, αποκαλύπτουν εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμα θέματα που εφόσον αναφέρονται σε έκδοση του διατάγματος καθ' υπέρβαση της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου η εξέταση νομικού σφάλματος εμφανούς στο πρακτικό, συνιστούν εξαιρετική περίπτωση που καθιστά δυνατή την έγκριση της αίτησης παρά το διαθέσιμο άλλων θεραπειών. [Βλ. *Αναφορικά με την αίτηση του Γεώργιου Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 41, *R. v. Chief Constable of Merseyside* [1986] 1 All E.R. 257, *R. v. Hillingdon (London Borough), Ex. p. Royco Homes Ltd* [1974] 2 All E.R. 643, *Αναφορικά με την αίτηση της Αλέκας Παλακόκκινου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 31].

1. Το κλητήριο ένταλμα και η αίτηση για την έκδοση του παρεμπίπτοντος διατάγματος καταχωρίστηκαν στις 7 Απριλίου 1994. Η ένορκη δήλωση που συνόδευσε την αίτηση είχε υπογραφεί στις 3 Μαρτίου 1994, περισσότερο από ένα μήνα πριν από την καταχώριση του κλητηρίου εντάλματος. Περιέχει ισχυρισμούς ως προς ενδεχόμενες επιπτώσεις συναρτημένες προς την πορεία και κατάληξη αγωγής ανίπαρκτης και εμφανίζει πρόσωπα ως ενάγοντες και ως εναγόμενους που δεν είχαν αυτή την ιδιότητα τότε. Η αναφορά από τους αιτητές στη Δ. 39 θ. 3 των θεσμών περί πολιτικής Δικονομίας σύμφωνα με την οποία κάθε ένορκη δήλωση θα τιτλοφορείται "in the cause or matter in which it is sworn" (βλ. συναφώς και τις ερμηνευτικές διατάξεις των θεσμών ως προς τους όρους αυτούς) και στους Halsbury's Laws of England 4η έκδοση, Τόμος 24 παράγραφος 970 είναι είναι σχετική. Βλ. επίσης Annual Practice (1958) Τόμος 1 σελ. 922).

2. Η αίτηση για την έκδοση του παρεμπόπτοντος διατάγματος στηρίχτηκε στα άρθρα 4 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ.6. Οι ενάγοντες δεν είχαν επικαλεστεί το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν. 14/60) και, επομένως, δεν θα μπορούσε να τεθεί ζήτημα άσκησης της ευρύτερης δικαιοδοσίας που παρέχει στο Δικαστήριο το άρθρο αυτό. Κατά τη νομολογία υπάρχει δικαιοδοσία για την έκδοση παρεμπόπτοντος διατάγματος δυνάμει του άρθρου 4 του Κεφ.6 μόνο εφόσο αναφέρεται στο αντικείμενο της αγωγής. [Βλ. *Cyprus Palestine Plantations Ltd v. Olivier and Co (Cyprus) Ltd* 16 C.L.R. 122, *Sophocles Mamas and Co Ltd v. Carl F.W. Borgward and the Chartered Bank* (1962) C.L.R. 209, *London and Overseas Co v. Tempest Bay Shipping* (1978) 1 C.L.R. 367, *Papastratis v. Petrides* (1979) 1 C.L.R. 231].

15 Το παρεμπόπτον διάταγμα που εκδόθηκε ήταν το ακόλουθο:

“ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥΤΟ αναγνόν την ένορκον ομολογία την κατατεθείσα υπό ή εκ μέρους των αιτητών ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ όπως οι εναγόμενοι 1,2,3 εμποδισθούν και διά του παρόντος εμποδίζονται από του να χρησιμοποιούν τας εισπράξεις εκ των τουριστικών διαμερισμάτων και άλλων εγκαταστάσεων επί των κτημάτων υπ’ αρ. εγγραφής 6774 και 6926 τεμάχια 143/3 και 187 αντιστοίχως τα οποία συμπεριλαμβάνονται εις την Υποθήκη Υ1309/86 (πρώτη) και Υ752/89 (δεύτερα) μέχρι του διορισμού Παραλήπτου / Διευθυντού συμφώνως της παραγράφου 9(α) και (β) της Εκθέσεως Απαιτήσεως ΚΑΙ όπως οι εναγόμενοι καταθέτουν τα εισπραχθησόμενα ποσά από την εκμετάλλευση των ως άνω εγκαταστάσεων εις ειδικό (blocked) λογαριασμό μέχρι του διορισμού του Παραλήπτου / Διευθυντού ως ανωτέρω ούτως ώστε να αποφευχθεί περαιτέρω ζημιά η οποία προκύπτει εις τους ενάγοντες εφόσον οι εναγόμενοι εξακολουθήσουν να νέμονται τας εισπράξεις εκ της εκμετάλλευσης των ενυποθήκων εγκαταστάσεων...”.

Ο συσχετισμός του διατάγματος προς την ειδική οπισθογράφηση του κλητηρίου εντάλματος αποκαλύπτει πως δεν ήταν οι εισπράξεις, αυτές καθ’ εαυτές, αντικείμενο της αγωγής ούτε και θα μπορούσε να ήταν αφού το διάταγμα αναφέρεται όχι σε ποσά χρημάτων που υπάρχουν αλλά σε εισπράξεις που ενδέχεται να πραγματοποιηθούν. Οι αξιώσεις των εναγόντων, όπως είναι διατυπωμένες στην οπισθογράφηση του κλητηρίου εντάλματος, έχουν στο επίκεντρό τους ποσά

- οφειλόμενα σε εκείνους από τους αιτητές σε σχέση με τα οποία ήδη εκδόθηκαν δικαστικές αποφάσεις. Ανεξάρτητα από όσα άλλα θα μπορούσαν να λεχθούν ως προς το βάσιμο της αγωγής, στην πραγματικότητα η καταχώριση της αποτελεί προ- 5
σπάθεια εφεύρεσης τρόπου εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων που ήδη εκδόθηκαν. Αυτό, παρά το ότι το παρεμπόδιον διά-
ταγμα συνδέθηκε με το διορισμό παραλήπτη / διευθυντή. Στην
ένορκη δήλωση που συνόδευσε την αίτηση για την έκδοση του
διατάγματος, γίνεται αναφορά σε συμφωνίες που αναγνωρίζουν 10
στους ενάγοντες τέτοιο δικαίωμα. Πέρα από το ότι δεν
κατετέθησαν αυτές οι συμφωνίες στο Δικαστήριο έτσι ώστε να
μπορεί να κρίνει το ίδιο ως προς τα δικαιώματα και τις υπο-
χρεώσεις που αναλήφθηκαν, το σχετικό με την παρούσα διαδι-
κασία βρίσκεται στο γεγονός ότι οι συμφωνίες εκείνες αποτέ-
λεσαν τη βάση των πρώτων αγωγών στο πλαίσιο των οποίων 15
ήδη εκδόθηκαν οι δικαστικές αποφάσεις που αναφέρθηκαν.
3. Το παρεμπόδιον διάταγμα που εκδόθηκε δεν ήταν ένα συνη-
θισμένο διάταγμα. Οι επιπτώσεις του πάνω στην επιχειρη-
ματική δραστηριότητα των αιτητών είναι δραστικές. Αν όχι 20
τίποτε άλλο, η παράλειψη για οποιαδήποτε πρόνοια που να
επιτρέπει τη διάθεση ποσών για τη κάλυψη μισθών υπαλλή-
λων ή και των άλλων τρεχόντων εξόδων των αιτητών δημι-
ουργεί πρόβλημα επιβίωσης τους. Η συνέχιση της ισχύος του
έστω για μερικές μέρες ακόμα θα τους θέσει μπροστά στο φά- 25
σμα της αδυναμίας κάλυψης στοιχειωδών αναγκών τους. Εν
τούτοις, το διάταγμα εκδόθηκε χωρίς να δοθεί η ευκαιρία
στους αιτητές να προβάλουν τη θέση τους. Το επιχείρημα των
αιτητών δεν αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο ασκήθηκε
οποιαδήποτε διακριτική εξουσία από το Δικαστήριο αλλά 30
επικεντρώνεται στη θέση πως το διάταγμα εκδόθηκε χωρίς δι-
καιοδοσία και κατά πρόδηλη πλάνη ως προς το Νόμο εφόσο
δεν είχε αποδειχθεί ενώπιον του πρωτοδίκου Δικαστηρίου το
στοιχείο του επείγοντος ή οποιασδήποτε άλλης ιδιαίτερης πε-
ρίστασης όπως απαιτεί το άρθρο 9 του Κεφ. 6. Η απόδειξη 35
αυτών των στοιχείων αποτελεί όρο για την ύπαρξη της εξου-
σίας του Δικαστηρίου προς έκδοση παρεμπόδιοντος διατάγ-
ματος μετά από ex parte αίτηση. Παρέπεμψαν συναφώς οι αι-
τητές στις υποθέσεις *In Re-Hadjisoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429
στη σελίδα 440, *Αναφορικά με την αίτηση της R.C.K. Sports 40*
Ltd (Αρ.2), (1993) 1 Α.Α.Δ. 618 και *Αναφορικά με την αίτη-
ση της P.S.P. Freestyle Ltd* (1993) 1 Α.Α.Δ. 626.

Παρέχεται άδεια για την καταχώριση σίτησης για την έκδοση εντάλματος της φύσης certiorari. Η αίτηση θα καταχωριστεί μέσα σε επτά μέρες και να οριστεί από το Πρωτοκολλητήριο στις 17 Ιουνίου 1994. Η ισχύς του προσωρινού διατάγματος που αποτελεί το αντικείμενο της διαδικασίας αναστέλλεται μέχρι την καταχώριση της αίτησης και εφόσον καταχωριστεί μέσα στο χρόνο που προσδιορίστηκε, μέχρι την αποπεράτωση της. Η διαδικασία στο Επαρχιακό Δικαστήριο σε σχέση με το προβαλλόμενο διάταγμα αναστέλλεται για την ίδια περίοδο.

5

10

Η αίτηση επιτρέπεται.